

Κάνε ελεημοσύνη όπως μπορείς.

π. Κωνσταντίνος Κόμαν.

Έλεγε ο άγιος Ρουμάνος Γέροντας Παΐσιος Ολάρου:

Έχεις καλοσύνη για τους φτωχούς; Λοιπόν, γιατί τους καταδικάζεις; Μπορείς να τους βοηθήσεις; Βοήθησέ τους. Αν δεν έχεις χρήματα να τους δώσεις, δείξε την αγάπη σου με τη συμπεριφορά σου και τα στοργικά σου λόγια. Αν έχεις, δίνεις. Κάνε ελεημοσύνη με τα έργα ή και με τα λόγια σου. Κάνε αυτό που μπορείς. Μη δίνεις πάρα πολλά στην αρχή και μετανοήσεις ότι έδωσες πολλά. Αλλά να μη καταδικάζεις κανέναν. Εγώ, αν τους δίνω κάτι, τους δίνω με καλοσύνη και έλεος της καρδιάς μου. Αν δίνεις κάτι, φύγε όσο μπορείς από την υπερηφάνεια. Ξέρουν οι δαίμονες τι έκανα, γιατί με είδαν. Υπήρξαν άγιοι που έδιναν στους φτωχούς ακόμη και τα ρούχα τους, ενώ εγώ τι μεγάλο έργο έκανα γι αυτούς;

Η ελεημοσύνη πρέπει να γίνεται μυστικά. Μπορείς να περπατάς με πολυτελή ρούχα και να κάνεις ελεημοσύνη, έτσι ώστε να μη σε ξέρει κανείς.

Ο Πέτρος ο τελώνης ήταν μεγάλος άνθρωπος στην εποχή του. Υπήρξε τόσο ανελεήμων, ώστε τίποτε το καλό δεν είδε κάποιος απ' αυτόν. Ήταν πλούσιος, είχε πολλούς δούλους και στην πόλη που κατοικούσε δεν υπήρξε άλλος μεγαλύτερος απ' αυτόν. Έτσι λέει το βιβλίο για τη ζωή του. Αλλά στην πόλη εκείνη υπήρχαν και πολλοί φτωχοί. Μια φορά ένας απ' αυτούς ήρθε

στον πλούσιο Πέτρο και του ζητούσε με επιμονή ελεημοσύνη. Ο Πέτρος τον έδιωχνε, μα ο φτωχός δεν έφευγε. Έψαχνε να βρει κάποια πέτρα για να τον χτυπήσει. Τελικά άρπαξε ένα ψωμί. Του το πέταξε στο κεφάλι λέγοντάς του: «Φύγε απ' εδώ». Πήρε ο φτωχός το πεσμένο ψωμί κι έφυγε τρώγοντάς το.

Με παραχώρηση Θεού, μετά από δύο μέρες ο Πέτρος αρρώστησε βαριά, σε σημείο περίπου να πεθάνει. Τότε είδε στον ύπνο του μια ζυγαριά. Στο αριστερό της μέρος μερικοί μαύροι είχαν βάλει τις κακές του πράξεις, ενώ στο δεξί μέρος έβλεπε λευκοφόρους άνδρες που δεν είχαν τίποτε να βάλουν για την ισορροπία της ζυγαριάς, παρά μόνο εκείνο το ψωμί που πέταξε ο ασθενής Πέτρος σ' εκείνον τον φτωχό, για να τον χτυπήσει.

Όταν συνήλθε ο Πέτρος απ' αυτή την οπτασία, διαμοίρασε την περιουσία του στους φτωχούς. Ακόμη και τα ρούχα που φορούσε τα έδωσε σε κάποιον φτωχό. Επειδή είδε τον Χριστό στον ύπνο του ντυμένο μ' εκείνα τα ρούχα που είχε δώσει στον φτωχό, την άλλη ημέρα πούλησε ο μακάριος και τον ίδιο τον εαυτό του και το αντίτιμο το έδωσε στους φτωχούς.

Πουλήθηκε σε κάποιο χρυσοχόο και επί τρία χρόνια δούλευε στους κήπους του σαν δούλος. Δυο έμποροι όμως, που τον συνάντησαν σ' εκείνη την πόλη, τον αναγνώρισαν. Εκείνος θέλοντας να μείνει αφανής, απεφάσισε να φύγει από το σπίτι του αφεντικού του, ο οποίος είχε θυρωρό έναν κωφάλαλο. Πλησιάζοντας στην κλεισμένη πόρτα ο Πέτρος τού φώναξε γρήγορα: «Εν ονόματι του Χριστού, άνοιξε την πόρτα». Μέγα θαύμα έγινε τότε. Ο κωφάλαλος άκουσε και μίλησε. Άνοιξε την πόρτα και ο Πέτρος έφυγε κρυφά για τα Ιεροσόλυμα. (Η Εκκλησία μας εορτάζει την μνήμη του στις 20 Ιανουαρίου.)

Είθε η χάρη του Θεού να οδηγήσει κι εμάς στη γνώση της αληθείας του.

Χωρίς αμφιβολία αυτοί που έχουν σύζυγο, οικογένεια και παιδιά θα πρέπει πρώτα να φροντίσουν για το σπίτι, τα παιδιά τους και κατόπιν να κάνουν όση ελεημοσύνη μπορούν. Εκείνος που ελεεί τους ξένους κι αφήνει τα παιδιά του να πεινούν και να τρέμουν από το κρύο, δεν κάνει ελεημοσύνη για τον Θεό, αλλά για τη δόξα του κόσμου. Για να λέει γι' αυτόν ο κόσμος: «Αυτός είναι ελεήμων!» Πρόσεχε, εσύ που έχεις οικογένεια και παιδιά. Θα φροντίσεις πρώτα γι' αυτούς και κατόπιν ν' ασχοληθείς και με τους άλλους. Αυτά λεν και οι κανόνες και τα βιβλία των Αγίων μας.

Από το βιβλίο: π. Κων. Κόμαν, Αρχιμ. π. Ιωαννικίου Μπάλαν, Ο Γέροντας
Παΐσιος Ολάρου, Πνευματικός του Γέροντος Κλεόπα Ηλίου (1897-1990).
Μετάφραση-επιμέλεια υπό αδελφών Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους.
Άγιον Όρος 1990.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>